

да искаѣтъ много; а други-ти комисии, каза той и сгнѣж листъ-тъ, могатъ да потраѣжтъ има още время. Айде да видимъ сега това дѣло. Е Г. Гели, ты видѣ, кога тѣа излѣзе на брѣгъ-тъ. »

— Видѣхъ съ очи-ти си, какъ-то виждамъ и васъ.

— И чловѣкъ-тъ, що ѣ помагаше да излѣзе на брѣгъ-тъ? попыта Локеръ.

— Наистинѣ видѣхъ!

— Тѣа трѣба да ѣе скрита негдѣ, каза Марксъ, нѣ гдѣ? Ето закачка-та! Що ще кажешъ ты Томъ?

— Мы трѣба да прѣминемъ прѣзъ рѣкѣ-тъ днесъ, каза Томъ. Не трѣба да ся маѣемъ.

— А гдѣ да земемъ варкѣ, Томъ? А ледъ-тъ страшно напѣра не ще ли бѣде страшно?

— То не ѣе нищо, само днесъ трѣба да прѣминемъ было що было, отсѣчъ Томъ.

— Пази Боже! каза Марксъ, съ беспокойство-то ще бѣде, каза той и отиде къмъ прозорець-тъ, какво ѣе тъмно, като на влѣкъ-тъ въ уста-та. Ей Томъ!

— Кажѣ подобрѣ че ты ѣе страхъ, Марксъ, нѣ пѣма що да чинишъ, щещъ не щещъ врѣви. Ако речемъ да положимъ тука день, два, жена-та ще свари да побѣгне задъ линиѣж-гѣ въ Сайдускы или въ друго мѣсто прѣ-

ди насъ.

— О нѣ не мя ѣе страхъ, каза Марксъ, само.....

— Само що? попыте Томъ.

— За варкѣ азъ казвамъ, видишь че нѣма варкѣ.

— Азъ чоухъ, че жена-та казваше довчера нѣкой си ще прѣмине съ варкѣ прѣзъ рѣкѣ-тъ. Было какъ было трѣбѣ да минемъ съ нѣго каза Томъ.

— Вы трѣба да имате добри псета, каза Гели.

— Отъ най добрѣ ощеръ, каза Марксъ, нѣ каква полза отъ тѣхъ, ты немашъ нищо отъ неѣж даимъ дадемъ да подушѣжтъ.

— Какъ имамъ, отговори съ голѣма радость Гели. Ето шялъ-тъ си ѣе забравила тѣа на постелкѣ-гѣ съ брѣзаниѣ-то си. Ето и пѣврзка-та ѣе.

— Това ѣе счастливо, каза Локеръ, айде напрѣдъ.

— Нѣ псета-та могатъ да поврежѣжтъ женѣ-гѣ ако падажѣтъ на неѣж печяно, каза Гели.

— Това трѣбѣ да ся размысли, каза Марксъ. Наши-ты псета разскѣсахъ ѣедного вѣдѣжъ въ Мобиль, прѣди да ты вѣспремъ.

— Е видители за такѣж стокѣ коѣа-то ся продава за хубость, не ты бѣва ваши-ти псета, каза Гели.

— Истина, така! каза Марксъ, освѣнъ това, ако ѣе влѣзва да ся ск-